

rum scriptores testantur; nec non Imperatores Orientis sceptrum quoque Constantinopolitano Patriarchæ in eius consecratione dederint, Codino teste^a. Imo & postea Pallium istud commune fuisse Imperatoribus, Patriarchis, & alijs Pontificibus, iam doctè obseruauit Gretserus ad Codinum ex Turco-græcia. Sed ad diœcesim Constantinopolitani Patriarchæ redeamus.

VII.
QVÆ DIOECESIS
FVERIT PA-
TRIARCHATVS
CONSTANTINO-
POLITANI.

^b Socrates hist. Ec-
cles. lib. 5 cap. 8.

Καὶ Πατριάρχας
καὶ τῶν διακονούντων
ἐν ταῖς ἐπαρχαῖς
ὡς τε τοῖς ὑπο-
διόχουσι ἐπισκόποις
ταῖς ὑποοίκοις ἐκ-
κλησίαις καὶ ὑπο-
νομίαις. ὅσοι γὰρ ἐστῶ-
εν διὰ τοῦ διω-
γμοῦ ἐγένετο ἀδια-
φόρος, καὶ κληρονομή-
σαντες τοὺς πα-
τριάρχας, καὶ τῶν
ἐπαρχῶν.

^c Leo magn. ep. 6;
ad Anastas.

^d Concil. Chalced.
Act. 16.

Hunc ante Constantinopolitanum primum Concilium honorem so-
lū & non diœcesim habuisse, ac in eo primum Thraciam obtinuisse, in-
insinuare, vt diximus, videtur Socrates, dum post relatam huius Synodi
constitutionem in gratiam Episcopi Constantinopolitani editam, subiun-
git in eodem Concilio diuisas fuisse prouincias (scilicet regionis illius,
cum prouinciarum distinctarum iam mentio sit in Nicæno) nec non Thra-
ciam Nectario Constantinopolitano subiectam fuisse. ^b [Dispartitis, in-
quit, prouincijs Patriarchas constituunt: deciduntque vt nullus Episco-
pus relictæ suæ diœcesi, ad exterarum Ecclesiarum demigraret. Nam antea pro-
pter persecutionum tempestates istud facere cuique liberum erat. Ne-
ctario igitur (qui in ipso met Concilio ordinatus fuerat Episcopus) ampla
illa ciuitas Constantinopolis, & tota Thracia forte obuenerit.] Si enim non-
dum prouinciæ huiusce regionis diuisæ erant, sane quomodo prius diœce-
sim habuerit concipi non potest. Fateor decretum istud in gratiam Con-
stantinopolitani Patriarchæ editum tunc à Romana sede haud confirmatum
fuisse, sed nequidem ad eam missum: probaturque ex epistola Leonis^c ma-
gni ad Anastasium his verbis: [Persuasioni enim tuæ in nullo penitus suffraga-
tur quorundam Episcoporum ante sexaginta, vt iactas, annos facta sub-
scriptio, numquam à prædecessoribus tuis ad Apostolicæ sedis transmissa
notitiam.] Attamen Imperatorum autoritate firmatum præualuit, & ab
hinc Episcopi Constantinopolitani Patriarchalem autoritatem vsurpare
coeperunt, vt ex actis Concilij Chalcedonensis discitur, quibus videre est
quod in eo proximi post Legatos Romani Pontificis federint & subscripse-
rint, nec non ab eo priuilegij sui confirmationem acceperint hocce^d Canone:
[Definitiones sanctorum Patrum sequentes vbique, & regulam, quæ nunc
relecta est, centum quinquaginta Dei amantissimorum Episcoporum, qui
congregati sunt, piæ memoriæ Imperatore Theodosio, in regia ciuitate
Constantinopoli noua Roma, cognoscentes & nos eadem definimus de pri-
uilegijs eiusdem sanctissimæ Constantinopolitanæ Ecclesiæ nouæ Romæ.
Etenim sedi senioris Romæ, propter Imperium ciuitatis illius, Patres conse-
quenter priuilegia reddiderunt: & eadem intentione permoti centum quin-
quaginta Dei amantissimi Episcopi, æqua sanctissimæ sedi nouæ Romæ pri-
uilegia tribuerūt, rationabiliter iudicantes Imperio & Senatu urbem ornatā
æquis senioris Romæ priuilegijs frui, & in Ecclesiasticis, sicut illā, maiestatem
habere negotijs, & secundam post illam existere: & his qui de Ponto sunt, &
de Asia & Thracia diœcesibus, Metropolitanos solos, rursus autem & qui
inter Barbaros sunt Episcopos præfatarum diœceseon ordinari à prædictæ
sanctissimæ Constantinopolitanæ sedis sanctissima Ecclesia: quippe vt vnus-
quisq; Metropolita præfatarum diœceseon cum Episcopis suæ Prouinciæ
ordinet suæ regionis Episcopos, sicut diuinis Canonibus est præceptum: or-
dinari autem, sicut dictum est, Metropolitæ præfatarum diœceseon à Con-
stantinopolitano Archiepiscopo, decretis consonis secundum morem fa-